

Bibel intro:

- Kära medvandrare. Under vårt studie av Jakobs brevet så har jag personligen haft privilegiet att meditera och tänka på Jakobs brevet mer intensivt och ingående än vad jag tidigare har gjort med någon annan bok i Bibeln.

Inte det att jag har läst mer om Jakobs brevet än någon annan bok utan just att spendera tid i självaste texten genom att memorera, recitera och meditera över den.

- Jag måste erkänna att det minst sagt har varit en väldigt utmanande tid där Herren har fått sätta fingret på mer än ett område i mitt liv.

Där min synd har blivit påtaglig för mig som i texten för förra veckan om världslighet.

- Texten för idag belyser en synd som jag kämpat med under många år, vad jag skulle kalla praktiserad ateism.

Nu kanske du tänker, ”en predikant som är ateist. Hur går detta ihop?”

- Vad jag menar med praktiserad ateism är inte att tro att det inte finns en Gud, utan att på ett eller annat sätt leva så som en ateist skulle göra.

I detta fallet så syftar jag inte på omoral som är vanligt förekommande bland ateister när man resonerar:

- ”Om Gud inte finns så kan jag leva hur som helst eftersom jag inte kommer att hållas ansvarig för mina handlingar.”

Det är inte detta jag vill lyfta fram, utan att leva oberoende av Guds suveränitet.

- Med Guds suveränitet så menar jag Bibelns lära om Guds oberoende styre över hans skapelse där ingenting sker utan Guds ledning eller tillåtelse.

Det är denna aspekt av praktiserad ateism som vi kommer att titta på idag: att leva sitt liv oberoende av Guds suveränitet.

- På ett sätt är det sant att ingen kan leva oberoende suveränitet eftersom han förblir suverän oavsett om vi vill att han ska vara det eller ej.

Men vad jag menar är: när vi lever våra liv som om Gud inte vore suverän.

- Men vänta nu lite: Tror inte du på Bibelns lära om Guds suveränitet i en människas frälsning?

Jo, visst: Är det då inte ironiskt att du kämpar på just detta området?
Japp

- Vad är det då vi menar "att leva oberoende av Guds suveränitet."

Det finns många sätt: Ett är att inte vilja underordna sig Guds styre över ens liv vilket karakteriserar icke kristna.

- Ett annat sätt: vilket jag själv kämpar med är att ha svårt med att överlämna livets omständigheter i Guds hand. Vi vill ha koll på vad som händer i våra liv.

Ta till exempel sjukdom eller lidande som vi får möta. Att inte förtrösta på Gud och vilja ha kontrollen över dessa omständigheter är att leva oberoende av Guds suveränitet.

- Det är speciellt när det gäller att inte kunna kontrollera mina omständigheter som gör att jag ibland lever ut praktiskt ateism där jag försöker ha kontrollen över mitt eget liv.

Ett område där denna synd blir tydlig är när vi oroar oss över framtiden eller övertänker potentiella problem.

- Det är helt enkelt att inte förtrösta på Guds suveräna ledning när vi vill kunna kontrollera våra liv.

I dagens text i Jak 4:13-17 så får vi ett annat exempel på att leva oberoende av Guds suveränitet.

- Här så är det affärsmän som i sitt övermod skryter och planerar sin framtid utan att ta med Gud i ekvationen.

Dom planerar sina liv, oberoende av honom. Detta är någonting som vi alla är benägna att göra vilket är en indikation på stolthet.

- Låt oss gå till Jak 4:13-17 och låta Guds ord belysa denna synd i våra liv och hur vi genom Guds nåd ska hantera denna kamp som nog dom flesta av oss har.

[Bibelläsning, bön]

4:13 Kom nu, ni som säger: Idag eller imorgon ska vi resa till den eller den staden och stanna där ett år och göra affärer och tjäna pengar.

4:14 Ni som inte vet hur morgondagen [blir]. Vad är ert liv? För ni är en rök som syns en kort stund och sedan försvinner.

4:15 Istället borde ni säga: "Om Herren vill ska vi leva och göra det eller det."

4:16 Men nu skryter ni i ert övermod. Allt sådant skryt är av ondo.

4:17 Den som därför vet [vad som är] rätt att göra, och inte gör [det], för honom är det synd.

Introduktion:

- I vårt studie av Jakobs brev så har vi fått möta tre huvudteman som är:
 1. Prövningar och frestelser.
 2. Vishet att leva det kristna livet.
 3. Rikedom och fattigdom

I Kap 1 så fick vi en introduktion till dessa tre teman. I kap 2 så talade Jakob om rikedom och fattigdom.

- I Kap 3 fram till och med förra predikan i kap 4 så har han talat om vishet att leva det kristna livet med en betoning hur detta relaterar till vårt tal.

Från och med nu och till slutet av boken så kommer han att tala om prövningar och frestelser.

- I dagens predikan så är det frestelsen att planera våra liv oberoende av Guds ledning, mao. praktiserad ateism.

Jag skulle vilja lyfta fram tre saker ur vår text:

1. **Problemet** med att leva oberoende av Guds suveränitet (v.13-14)
2. **Lösningen** på problemet med att leva oberoende av Guds suveränitet (v.15)
3. **Resultatet** av att leva oberoende av Guds suveränitet (v.16-17)

Så problemet, lösningen och resultatet av att leva oberoende av Guds suveränitet.

- Låt oss då för det första börja med att titta på problemet i v.13-14

4:13 Kom nu, ni som säger: Idag eller imorgon ska vi resa till den eller den staden och stanna där ett år och göra affärer och tjäna pengar.

4:14 Ni som inte vet hur morgondagen [blir]. Vad är ert liv? För ni är en rök som syns en kort stund och sedan försvinner.

- I detta fall så har vi affärsmän eller försäljare som planerar att resa till en plats för att göra affärer och tjäna pengar.

Är problemet att dessa personer tänker flytta till en plats för att arbeta där och tjäna pengar?

- Nej, detta är inget som Bibeln har något problem med. Vi är på andra ställen befallda att vara goda förvaltare av det Gud har gett oss för att sätta det och oss själva i Guds tjänst.

Problemet som texten lyfter fram är när vi planerar våra liv oberoende av Gud.

- När Jakob skriver: Idag eller imorgon och till den eller den staden så använder han allmänna termer som kan syfta på vem som helst som gör planer oberoende av Gud.

Denna synd begår vi när helst vi inte tar med Gud i våra beräkningar.

- Denna fråga berör också att söka Guds vilja för våra liv. Vad är den primära faktorn när du står inför ett viktigt beslut.

Vad är det du tänker på? Plånboken, din bekvämlighet, ditt självförverkligande eller är det Guds ära?

- Hur ska vi då bära oss åt när vi har viktiga beslut att fatta? När det gäller detta så kommer jag ofta på mig själv att inte leva som jag lär.

Att man i sin iver rusar iväg framför Gud istället för att söka honom.

- Samtidigt som man söker Gud i bön så är det två saker som jag tycker är viktigt att göra när vi söker Guds vilja.

För det första att man tömmer sig själv på sina egna motiv.

- Varför skulle jag vilja göra på det ena eller det andra sättet? Är det på grund av min egen själviskhet?

Den andra saken är att ställa sig frågan: Vilket av besluten ger mest ära till Gud?

- Ibland så finns det här ett givet svar och då får vi helt enkelt be Gud om hans ledning.

När det gäller köpmännen så säger Jakob till dom:

4:14 Ni som inte vet hur morgondagen [blir]. Vad är ert liv? För ni är en rök som syns en kort stund och sedan försvinner.

- Vi vet inte hur morgondagen blir. Allt kan hända och vi måste ta med Guds suveränitet i våra planer.

Annars så agerar vi arrogans och övermod.

- Under den tid som Jakobs läsare levde så var det mycket farligt att resa. Det fanns rövare som plundrade resenärer på vägarna.

Det fanns pirater till havs och man hade inte samma säkerhet som idag. Läs bara om Paulus i 2 Kor 11 om de faror som han fick möta.

- Sen så har vi dödligheten på den här tiden som var mycket hög.

Vissa forskare menar att medellivslängden för en person som föddes i Romariket var 25år.

- Man hade inte den sjukvård och tillgång till den kost och renlighet som vi har idag.

Så att göra planer oberoende av Guds suveränitet är ett tecken på övermod.

- I vårt välståndssamhälle så är det också lätt att vi lever oberoende av Gud där vi förtröstar på vårt överflöd.

Rikedom är en fara där vi lätt blir oberoende av Gud och inte söker honom.

- Här i Sverige så behöver vi inte svälta som samhälsmedborgare. Om vi kommer på samhällets brant så kan vi få hjälp av socialen.

Detta kan ge oss en falsk trygghet och ett oberoende där vi förtröstar på något annat än Gud.

- I vår text så har vi sett praktiserad ateism där man planerar sitt liv utan Gud.

En annan vinkel på detta är å andra sidan vad Jesus tar upp i Matt 6 där han talar om att oroa sig över vad man ska äta, dricka eller ha på sig?

- Här så lyfter Jesus fram hur Gud i hans försyn förser hans barn med det dom behöver.

Observera att det inte står vad dom vill ha utan just vad dom behöver.

- Det är den här delen av praktiserad ateism som jag själv har kämpat med under många år.

Inte av att jag inte har mat eller kläder, men just över att man inte kan släppa taget om svårigheter och problem man får möta.

- Under några år så jobbade jag som konstruktör på Ericsson och då tänkte man hela tiden på tekniska lösningar för att fixa problem.

Men när det gäller våra liv så kan vi inte lista ut alla lösningar. Om vi grubblar för mycket så leder det lätt till oro vilket är synd.

- Vi vet inte vad morgondagen har att bringa. Den står helt under Guds suveräna styre och kontroll. Men att inte vilja släppa taget om den och förtrösta på Gud är att synda.

Detta betyder inte att vi ska vara passiva och inte ta ansvar för våra liv.

- Många av de saker som vi oroar oss över händer över huvudtaget inte.

Problemet är vårt oberoende när vi inte vill släppa taget om våra omständigheter och inte förtröstar på Gud.

- Jesus säger i Matt 6:34 **Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.**

Gud har hela våra liv i sin hand. Istället för att oroa oss så låt oss följa Paulus råd:

Fil 4:6 Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskningar genom åkallan och bön med tacksägelse.

- Det sägs att Martin Luther har sagt: "Be, och låt Gud bekymra sig"

Vi har sett två sätt i vilket vi kan leva ut praktiserad ateism: där vi lever våra liv oberoende av Guds suveränitet.

Om vi för ett ögonblick går tillbaks till Jak 4:14 så ser vi en viktig princip i hur vi lever våra liv.

4:14 Ni som inte vet hur morgondagen [blir]. Vad är ert liv? För ni är en rök som syns en kort stund och sedan försvinner.

- Denna vers betonar hur korta våra liv är. Våra liv är som en rök eller som en dimma som det också kan betyda.

Inser vi egentligen hur korta våra liv är på denna jord. Vi är bara här för att gästa.

- Vad gör du med ditt liv? Vad är det du lever för? Vad är det du lägger din tid på?

Lägger du den på att oroa dig över världsliga bekymmer eller lever du hela ditt liv för Gud och hans ära.

- Våra liv är så korta. Låt oss inte kasta bort dom på onödiga ting. Må våra livsmål vara att följa Jesu ord i Matt 6:33

Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.

- Vi har alla slösat bort stora delar av våra liv på onödiga och världsliga ting.

En dag så kommer vi att få träda fram inför Gud på domens dag. Skulle du då vilja säga: Jag slösade bort mitt liv på meningslösa ting eller jag levde mitt liv för Gud och för hans ära.

- Skulle du med mig från och med denna dag vilja leva ditt liv med livsmålet att leva ditt liv för Gud och hans ära.

Jag lovar dig att det inte kommer bli lätt och du kommer att misslyckas.

- Men tänk att blicka tillbaks på ditt liv, trots dina synder, misslyckanden och tillkortakommanden och kunna säga: "Jag levde mitt liv med målet att förhärliga Gud så mycket som möjligt."

En fascinerande läsning är att läsa Jonathan Edwards "Resolutions," hans beslut hur han ville leva sitt liv. (Dessa kommer komma ut på svenska på evangeliecentrerar.se runt nyår)

- Det sägs att Johnathan Edwards skrevs de första av dessa mål när han var endast 19år gammal där alla dessa livsmål kretsade kring Guds ära.

Lever vi våra liv i praktiserad ateism, oberoende av Guds suveränitet eller lever vi för Guds ära?

- Vi har nu berört problemet med att leva oberoende av Guds suveränitet.

Låt oss nu gå till lösningen som vi finner i v.15. Men innan vi gör detta låt oss titta på den yttersta lösningen på problemet vilket är evangelium.

- Det handlar om att omvända oss från vårt oberoende och vår synd och tro på Jesu ställföreträdande död.

Att ge upp vår självdyrkan att leva våra liv som om världen kretsade kring oss och att underordna oss Jesus som vår suveräne Herre och Frälsare. Detta är det yttersta svaret till när vi lever oberoende av Gud.

- I v.15 så får vi lösningen på problemet när vi som kristna gör planer utan att ta med Gud i beräkningen.

4:15 Istället borde ni säga: "Om Herren vill ska vi leva och göra det eller det."

- Svaret på problemet är barnsligt enkelt, det är att ta med Herren i beräkningen, "om Herren vill".

Det var detta som affärsmännen i vår text inte gjorde. Istället för att säga om Herren vill så skröt dom i sitt övermod.

- Ska vi då säga som muslimerna säger **إن شاء الله** ("Insha'Allah"). I sig är det inget fel att säga detta som betyder just "om Gud vill".

Frågan är hur vi använder "Om Gud vill". Själv så har jag bott i två muslimländer och det sätt som denna fras ofta används på är att artigt säga nej.

- Problemet är att detta göra att man inte kan lita på folk. Att säga **إن شاء الله** är ett sätt att föra bort ens ansvar på Gud.

Det blir i själva verket ett sätt att missbruka Guds namn.

- Ett annat uttryck som vi ofta hör här i Bergsjön är **يا الله** (ya allah) som används som en uppmaning till någon att skynda sig.

Men varje gång detta uttryck används så åberopar man Gud, vilket är att missbruka Guds namn.

- Så som kristna ska vi inte använda "om Gud vill" på ett sådant sätt så att vi inte tar ansvar för våra handlingar.

Vi ska stå fasta vid våra ord. Jak 5:12 säger **Låt ert ja vara ja och ert nej vara nej, så att ni inte drabbas av domen.**

- "Om Gud vil" ska heller inte används som ett religiöst mantra som vi tanklöst repeterar, utan vad Jakob vill få fram är att leva våra liv med Guds suveränitet i åtanken.

Utrycket **"Om Herren vill ska vi leva och göra det eller det,"** visar på ödmjukhet.

- Allt vi gör beror på om för det första Gud låter oss leva. Varje andetag är en gåva från Gud.

Och för det andra om han i sin suveränitet låter oss göra det eller det.

- En sak som är viktig att betona är att Jakob inte är emot att planera.

Bibeln ger myran beröm för att hon samlar mat under sommaren för att kunna ha under vintern, den ger Mose beröm för att han planerade att leda folket ut ur Egypten.

- Den välsignade Josua för att han planerade att leda folket in i löfteslandet och Paulus planerade med rätta hur han skulle ta evangeliet till platser där det ännu inte hade blivit predikat.

Problemet är när vi gör planer oberoende av Gud. Istället borde vi sträva efter att underordna oss Guds vilja både innan och efter vi planerar något.

- Att inte planera kan istället ibland vara ett tecken på lathet.

I kontrast till praktiserad ateism där man inte har med Gud i beräkningen så ger oss Ord 3:5-6 goda råd på hur vi ska leva i beroende av Guds ledning.

⁵**Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.**

⁶**Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.**

- Ofta förlitar vi oss på vårt eget förstånd när vi fattar beslut, men det är inte tillräckligt, det kan förleda oss och leda oss vilse.

Istället ska vi förtrösta på Herren av hela våra hjärtan och räkna med honom på alla våra vägar. Då ska han göra våra stigar jämna.

- Vi har sett problemet och lösningen med att leva oberoende av Guds suveränitet.

Låt oss nu avslutningsvis se på resultat av att leva oberoende av Guds suveränitet som vi får i v.16-17:

4:16 Men nu skryter ni i ert övermod. Allt sådant skryt är av ondo.

4:17 Den som därför vet [vad som är] rätt att göra, och inte gör [det], för honom är det synd.

- I kontrast till att v.15 att ödmjukt ta med Gud i beräkningen när man planerar så skröt dessa köpmän i deras övermod när dom gjorde sina planer.

Allt sådant skryt är av ondo. Det visar på en oberoende ande.

- På ett eller annat sätt när vi utelämnar att ta med Guds suveränitet i våra planer så uppenbarar det stolthet och högmod.

Antingen att man planerar utan att ta med Gud i ekvationen eller att man vill ha kontroll över sina omständigheter och inte släppa taget om dom till Gud.

- Båda dessa indikerar stolthet och detta är något som vi alla får strida emot.

Oavsett hur vi reagerar så är Gud suverän och begränsas inte av oss, men att inte vilja låta honom var suverän över våra liv är i själva verket att göra uppror mot honom något som vi alla har gjort oss skyldiga till.

- Jag får bekänna att detta är en av de stora synder jag själv brottas med att vilja ha kontrollen över omständigheterna i mitt liv, att inte kunna släppa problem och svårigheter som jag får möta till Gud.

Men vilken ro, vilken vila det är när Gud har fått komma med sin lampa och belysa dessa synder och när vi släpper taget om att försöka kontrollera våra liv.

- Frälsningsarmens grundare William Booth sa:
En människas storhet står i proportion till det mått som hon överlämnar sig själv [till Herren].

Det är inte bara det att vi överlämnar våra liv i Guds hand så att han kan leda oss och använda oss hur han vill.

- Mer än så: Det handlar också om att släppa taget om våra livs omständigheter.

Om vi är sjuka att lämna vår sjukdom i Guds hand, Gud hela mig om du vill eller låt mig gå igenom lidande om det tjänar dina syften.

- Att förtrösta på Herren när det gäller familjeproblem som äktenskap, barn och barnbarn osv.

Att överlämna jobb, utbildning och karriär till Gud. Att lämna personliga problem och svårigheter med andra människor i Guds hand.

- Att tömma dig på rätten till ditt liv och svälja all form av stolthet, självbevarelse och anseende.

Ske din vilja och inte min.

- I fallet här med köpmännen så blev resultatet om de skulle fortsätta på den väg de planerat oberoende av att ta hänsyn till Guds suveränitet att de syndade.

4:17 Den som därför vet [vad som är] rätt att göra, och inte gör [det], för honom är det synd.

- Om dom tidigare inte visste det så viste dom det nu: att misslyckas med att stå i ödmjukhet inför Guds suveräna vilja är att inte göra det som är rätt och därmed så syndade dom.

Detta är samma för oss när vi i våra planer inte inkluderar Gud eller när vi vill behålla kontrollen över våra omständigheter.

- Vad Jakob här pratar om i v.17 är en så kallad underlåtenhetssynd.

Ofta när vi pratar om synd så tänker vi oss att synd är när vi gör det som vi inte borde göra.

- Men underlåtenhetssynd är när vi inte gör det vi borde göra.

Om man börjar se på synden utifrån detta perspektiv då inser man genast vilken stor syndare man är och i hur stort behov man är av daglig nåd och hjälp från Gud.

- Ju längre man har vandrat med Herren, ju mer uppenbarar Gud synd i våra liv.

Det är inte bara det att vi växer i helighet, utan vi växer också i vårt medvetande om vår synd.

- Och en av dessa synder som dagens text handlar om är att leva oberoende av Guds suveränitet.

Craig Blomberg har sagt: "Om vi inte erkänner Gud i allt vi gör och säger och i synnerhet med våra materiella ägodelar misslyckas vi att verkligen leva ut vår tro och begår istället synd."

- Hur ska vi då hantera denna synd av oberoende från Gud?

Hur ska vi hantera all vår underlåtenhetssynd? Om vi stannar upp och bara tittar på oss själva så kommer det att leda till förtvivlan och modlöshet.

- Vi måste titta bortom oss själva till det största exemplet på att leva beroende av Faderns vilja som vi finner i Jesus.

Jesus sa: Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig (Joh 6:38).

- När han var i Getsemane så bad Jesus: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill."

Jesus han ödmjukade sig och blev lydig ända till döden, ja döden på korset.

- Därför har också Gud upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn,¹⁰ för att i Jesu namn alla knän skall böja sig, i himlen och på jorden och under jorden,¹¹ och alla tungor bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herren (Fil 2:8-11)

Detta är vårt enda hopp att se till Jesus. Han ödmjukade sig och Gud upphöjde honom.

- När du är förtvivlad och missmodig i kampen mot synden så se till honom och följ i hans fotspår. Ödmjuka dig inför Fadern.

Jakob lovar oss i Jak 4:10 Ödmjuka er alltså inför Herren, så skall han upphöja er.

- Gud kräver inte att vi är perfekta för att få komma till honom. Den ende perfekte och fullkomlige Jesus Kristus har redan banat en väg för oss till Fadern.

Men när Gud genom frälsningen ser på oss så ser han oss som perfekta i hans Son, inte i oss själva.

- Det står om Herren i Jes 66:2 att han skådar ner till den som är betryckt och har en förkrossad ande, och till den som fruktar hans ord.

Låt oss fly till honom och bekänna vårt oberoende av Gud och be honom om nåd och hjälp att praktiskt leva våra liv i förtröstan och underordnade av hans perfekta vilja.